

PÍSEŇ 0281

Rozsévač jde po svém poli

David Rejchrt

1. Roz - sé - vač jde po svém po - li, dob - rou skli - zeň vy - hlí - ží,

však dřív se - je, i když ne - ví, kte - ré zrn - ko vy - klí - čí.

2. Jedno padlo mezi trní, druhé padlo na skálu,
třetí ptáci sezobali, jiné uschlo v úpalu.
3. Ale jedno má zem dobrou. Hle, úroda bohatá:
vyrostl tam na tom poli těžký klas jak ze zlata!
4. Pane, který stále znova dáváš slyšet nám svůj hlas,
dej, ať setba tvého Slova může vzejít také v nás!

Luděk Rejchrt